

NAKRYĆ (37) *vb pf*

a jasne.

inf nakryć (8). ◇ *fut* 1 sg nakryję (1). ◇ 2 sg nakryjesz (1). ◇ 3 sg nakryje (2). ◇ 3 pl nakryją (6). ◇ *praet* 1 sg m -m nakrył (1). ◇ 3 sg m nakrył (3). *f* nakryła (2). *n* nakryło (1). ◇ 1 pl m pers nakrylichmy (1). ◇ 3 pl m pers nakryli (3). ◇ *imp* 2 sg nakryj (1). ◇ 3 sg niech nakryje (1). ◇ 2 pl nakryjcie (1). ◇ *con* 3 sg m by nakrył (2). ◇ *part praet act* nakrywszy (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Oślonić, przykryć (37) :

W przeni (12) :

nakryć kogo, co (10): Oto lud wyźedł z Micraimá/ y nákrzył oblicze ziemie [*operuit superficiem terrae*] *BudBib Num* 22/11; *CzechEp* 94; *ArtKanc* E14; *GrabowSet* N3v. *Cf Fraza, Zwroty.*

nakryć czym (7): *BudBib Ex* 33/22; *CzechEp* 94; *ArtKanc* E14; Nákriry mnie łáfką *GrabowSet* N3v. *CfZwroty.*

nakryć nad kim (2): Y rzekł Iehowá: [...] nákrzyę ręką moią nád tobą/ áłz minę. *BudBib Ex* 33/22, *Ps* 5/11[12].

nakryć przed kim (1): Iam cię przed nieprzyaćioły obłokiem nákrzył/ á tyś mię zdrádził *ArtKanc* E14.

W porównaniu (1): vczynku fwego/ tą náftolką/ iáko siodła złego nie nákrzye *CzechEp* 94.

Fraza: »obłok nakryje« = *coś będzie zniszczone* (1): Thecháfnechešie záćmiię dzień gdy tám łamac będę zatwory Micraimkie/ bo wyniešioná z niey będzie pychá mocy iego/ obłok iy nákrzye [*nubes operiet eam*]/ á corki iego wplon poydą. *BudBib Ez* 30/18.

Zwroty: »[kogo] kapturem nakryć« = *przypisać coś, posądzić* (1): on fwym włańnym nas kápturem/ ktory nam nie flúży/ nákrzyć chce *CzechEp* 215.

»kapturem twarzy swe nakryć« (1): niewftydliwie vftá fwe [*czuwcy prawdy zbawiennej*] ímiele rofpušćili. Kładac ná nas przed ludzmi ftanu káždego ten káptur/ ktorym łami łobie dawno twarzy fwe nákrzyli. *CzechRozm* Av.

»pokrowcem zmyšlonego prawa nakryć« = *zasłaniając się prawem czynić niesprawiedliwość* (1): gwałt y niepráwiedliwość znáczná/ pokrowcem zmyšlone^{go} iákie^{go} práwá/ nákrzyć y przyoblec *NiemObr* 65.

»proroki widzące nakryć« = *odebrać dar jasnowiedzenia* (1): Bo pokrył was Iehowá duchem fnu twárdego/ y zátkał oczy wáłze/ y proroki/ y przełózone wáłze (*marg*) wł. y głowy wáłze. (–) widzące nákrzył. *BudBib Is* 29/10.

»sakiem by kuropatwy nakryć« = *złović* (1): chcąc checi fwej dofic vtzinic/ moca á gwałtem tak ten dom [*Zborowskich*] wikorzenic vmyšleli beli. Y tak ye łakiem by Kuropatwi nakric chcieli *PaprUp* Gv.

Szereg: »nakryć i przyoblec« (1): *NiemObr* 65 *cf* »pokrowcem prawa nakryć«.

a. Przykryć tkaninę; najczęściej w Biblii o przyozdabianiu ołtarza; operire, ponere *PolAnt* (12) :

nakryć co (7): Tełz wezmą fukno modre/ y nákrzyą świecznik światły z lámpámi iego *BudBib Num* 4/9, *Num* 4/6, 7, 8 [2 r.], 13; Y wiedli ie [oślę] do Iefufá. A nákrzywzy ízátámi fwemi ono oślę [*Et iactantes vestimenta sua supra pullum*]/ wáldzili Iefufá. *WujNT Luc* 19/35.

nakryć kogo (3): Panie moy zaydzi do mnie nie boj fię i zálezł do niej do namiotu tedj⁸⁰ nakryła kocem. *BudBib Iudic* 4/18, *Iudic* 4/19; *BudNT* Ii.

nakryć czym (9): *BudBib Iudic* 4/18; *Calep* 273b; *Oczko* 28; Y nákryią to fuknem fzarłatowym/ á zász to nákryją przykryćim drugim (co) z fkor borfukowych *BudBib Num* 4/8, *Num* 4/6, 7, 13; *WujNT Luc* 19/35.

Szereg: »nakryć albo záciić« (1): Bo nie rowno infza rzecz ieft/ nákryć álbo záciić kogo/ á infza záciić komu. Zakrywamy kogo/ gdy chcemy áby go kto niewidział. A zász zakrywamy komu/ gdy chcemy áby on częgo nie baczył. *BudNT* Ii.

b. *Zasłonić, by pozbawić możliwości widzenia [kogo, co (1)] (3)* : A mężowie ktorzy trzymali Iefufa/ wrağáli mu bijąc. A nákrywłzy go [*velaverunt eum*]/ bili iego oblicze *BudNT Luc* 22/64; *LatHar* 721.

nakryć przed kim (1): Wzgárdzony ieft y odrzucony do ludzi/ człowiek zbolály á świadomy w boleści/ dla tego thwarz nález nákrylichmy przed nim [*abscondebamus faciem ab eo*] *BibRadz Is* 53/3.

c. *Pokryć dachem [co] (1)* : *Habitabile casus integere*, Cháłupy nákrić. *Mqcz* 442b; [obieczał [...] dachowka wćhitko domořtwo nakricz *ZapWpol* 1549, 205/3v].

d. *Przysypać; operire PolAnt* (5) :

nakryć kogo (1): Abowiem oto przyidą dni/ w ktore mowić będą: [...] pagórkom; nákryćie nas. *LatHar* 724.

nakryć co czym (4): *Demergeresemen*, Pořiac y pograbić nafienie/ rolą nákrić. *Mqcz* 218c; *BudBib Lev* 17/13; Wiele tyřięcy Grymoáldłkie pole, Nákryło piałkiem głow w głębokim dole. *KlonKr* E3v. *Cf Zwrot*.

Zwrot: »piasiekem nakryć kořci« = *pogrzebać* (1): Krew po drogách żywa płynie/ Iáko gdy déřcz wielki linie: A niemález/ ktoby z litořci Piałkiem nákrył biédné kořci. *KochPs* 119.

e. *Ubrać [kogo, co czym] (2)* : Bo Krolowie w báraniech obecnie chodzili/ Tym czáfem mářztalerze lifami nákryli. *MycPrz* I B2.

Zwrot: »nakryć wilka owczą skorą« [*aluzja do Vulg Matth* 7/15] (1): Iefliby kto nakrył wilkå owczą fkorå/ á iáko wilkå poznafz/ iefli nie ábo z głofu/ ábo z pořćpku? *CzechEp* 37.

f. *Zwrot*: »nakryć dłonią [co]« = *połozyc dłoń na co* (1) : Kiedy gořpodarz niemógł iuř przeřiedzić flifå/ Nie tu/ pry/ łgác: wzniořwłzy gźlá/ nákrył dłonią ćifå. *KochFr* 134.

g. *Zamaskować [co] (1)* : *Obcaecare fossas in agro*, Nákrić rowy ná roli áby ych nikt nie obacził. *Mqcz* 29c.

Formacje współrdzenne cf KRYĆ.

Cf 1. NAKRYCIE, NAKRYTY